

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202821
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319202821.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, V., o zaplatenie 4.861,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 7Csp/51/2019-53 zo dňa 12. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.135,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.135,81 eur od 04.04.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca si svoj nárok proti žalovanému uplatnil z titulu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 7530501827 zo dňa 10.03.2016 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (ako dodávateľom) a žalovaným (ako spotrebiteľom), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 4.500,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 60 mesačných splátkach vo výške jednej splátky 126,84 eur, ročnou úrokovou sadzbou 25,58 %, RPMN 25,58 %, termínom konečnej splatnosti: 20.03.2021 a dobou trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. V zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN 17,18 %. Následne skúmal jednotlivé náležitosti predmetnej zmluvy (vrátane obchodných podmienok), či táto obsahuje náležitosti predpísané v § 9 Zákona č. 129/2010 Z. z., a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 Občianskeho zákonníka) a zistil, že v zmluve sú nesprávne uvedené údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a písm. z) Zákona č. 129/2010 Z. z., keď v nej nie je správne uvedená doba trvania zmluvy a priemerná hodnota RPMN. V zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dodávateľ má povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmysle citovaného ustanovenia zverejnený podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Ministerstvom financií SR zo súhrnných údajov poskytnutých veriteľmi za príslušný kalendárny štvrtrok, resp. ak je zmluva uzavretá do 15 kalendárnych dní od takéhoto zverejnenia, tak za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 1. štvrtrok r. 2016 (stav ku dňu 31. 03. 2016) bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane vo výške 12,46 %. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 17,18 %, čo je údaj zjavne nesprávny. Uvedenie vyššieho údaju (ako v

skutočnosti bol) bolo v neprospech spotrebiteľa, nakoľko ho to zavádza v tom, že obdobné úvery na trhu sú nevýhodnejšie ako sú v skutočnosti. Zároveň konštatoval, že v zmluve nie je správne uvedený údaj o dobe trvania zmluvy. Údaj „Doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa Zmluvy“ je vyjadrenie nejasné a neurčité, keďže nie je uvedený presný časový údaj doby trvania zmluvy. Z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí, pôžičku považoval podľa ust. § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročnú a bez poplatkov, a preto zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 4.135,81 eur vyjadrujúcu rozdiel medzi poskytnutou pôžičkou (4.500 eur) a žalovaným vykonanou úhradou pred podaním žaloby (634,19 eur) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaného zároveň v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. zaviazal zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP s poukazom na čiastočný úspech žalobcu v spore, ktorý predstavoval 70 % pomeru úspechu.

2) Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách, podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel žalobe v žalobcom uvedenom rozsahu. Namietal záver súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil bezúročnosť úveru na nesprávnom uvedení priemernej RPMN a nesprávnom uvedení doby trvania zmluvy. Čo sa týka údaje o priemernej RPMN uviedol, že tento bol v zmluve zo dňa 10.03.2016 uvedený v súlade so zverejnením údajov MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. Štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015. Hodnota 17,18 % je uvedená správne. Údaje, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie neboli zverejnené v čase uzavretia zmluvy. Názor, že v zmluve nebola uvedená doba trvania zmluvy, nie je správny a je v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdného dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Žalovaný ako spotrebiteľ disponoval informáciou o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol presne stanovený na deň 20.03.2021. Zmluva taktiež zrozumiteľným spôsobom obsahuje aj údaj o dobe jej trvania a to v základných náležitostiach úverovej zmluvy v čl. V s označením „Pôžička“, ako aj v čl. IX bod 9.1. zmluvných podmienok úverovej zmluvy, v zmysle ktorých sa zmluvný vzťah založený zmluvou končí splnením všetkých záväzkov klienta zo zmluvy. V prípade riadneho plnenia zmluvných povinností žalovaným by zmluvný vzťah trval do termínu konečnej splatnosti úveru k 20.03.2021. Nakoľko riadne plnenie splátok je závislé výlučne od správania dlžníka, doba trvania zmluvy bola stanovená objektívne zistiteľným spôsobom, t. j. do splatenia všetkých záväzkov klienta zo zmluvy.

3) K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Vo výroku, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.135,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.135,81 eur od 04.04.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

5) Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu, ako aj zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. V konaní sa riešila otázka, či údaj o priemernej RPMN a dobe trvania zmluvy, ktoré boli uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 7530501827 zo dňa 10.03.2016 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (ako dodávateľom) a žalovaným (ako spotrebiteľom), boli uvedené správne, t. j. tak, ako to má na mysli Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v § 9 ods. 2 písm. f) a písm. z). V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne považoval záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným za spotrebiteľský, na ktorý potom aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z. z. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej strany a neprípustnosti zneužívania postavenia dodávateľov ako tzv. silnejšej zmluvnej strany, a preto bol správny postup, pri ktorom súd prvej inštancie skúmal zmluvu aj z pohľadu toho, či táto obsahuje všetky obligatórne náležitosti upravené v ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. Následne dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a to z dvoch dôvodov. Prvý

dôvod bol, že zmluva obsahovala nesprávny údaj o priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keď na miesto priemernej RPMN vo výške 17,18 % mal byť uvedený správny údaj vo výške 12,46 %. Odvolací súd sa v tejto časti nemohol s takým konštatovaním súdu prvej inštancie stotožniť.

6) Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

7) Podľa ust. § 1 ods. 1, 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery (v znení účinnom od 15.08.2014 do 30.04.2018), údaje o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch sa predkladajú v rozsahu a štruktúre ustanovenom v hlásení o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch (ďalej len „hlásenie“), ktorého vzor a vysvetlivky na jeho vyplňovanie sú uvedené v prílohe č. 1. Hlásenie za príslušný kalendárny štvrťrok sa predkladá do 15 kalendárnych dní po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka.

8) Podľa ust. § 2 písm. a) bod 2. Vyhlášky, v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, ak v § 3b nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet.

9) Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola zmluvnými stranami uzavretá dňa 10.03.2016. V tom čase priemerná hodnota RPMN (uvedená v súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2015 - stav ku dňu 31.12.2015, pre úvery vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur vrátane, so splatnosťou od 1 do 5 rokov) predstavovala 17,18 %. V tejto časti boli odvolacie námietky žalobcu dôvodné, nakoľko v zmysle vyššie uvedených ustanovení žalobca v čase uzatvorenia zmluvy nemohol disponovať údajmi o priemernej RPMN za 1. štvrťrok 2016, keďže tieto boli zverejnené MF SR až v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí 1. štvrťroka 2016.

10) Druhý dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov bol, že údaj o dobe trvania zmluvy nebol v zmluve vyjadrený jasne a určito. V tejto časti odvolací súd považoval napadnuté rozhodnutie za vecne správne. Žalobca v odvolaní v prevažujúcej miere primárne namieta právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a predkladá odvolaciemu súdu vlastné právne posúdenie a vlastné predstavy záverov, ku ktorým by mal súd dospieť. Argumentoval, že riadne splácanie splátok dlžníkom nevedel ovplyvniť, pričom v prípade riadneho plnenia žalovaného by zmluvný vzťah trval do termínu konečnej splatnosti úveru k 20.03.2021. Údaj o dobe trvania zmluvy, ktorý je určený v čl. V zmluvy ako „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“ nemožno považovať za určitý. Pokiaľ žalobca poukazoval na čl. IX bod 9.1 zmluvných podmienok, podľa ktorého „zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa Zmluvy“, ani tento nemožno považovať za dostačujúci pre účely zorientovania sa spotrebiteľa vo svojich záväzkoch vo vzťahu k veriteľovi (žalobcovi). Spotrebiteľ z tak označeného údaju nemôže presne vedieť, akú dobu bude zmluvný vzťah trvať. Žalobca si v istom zmysle protirečí keď uvádza, že termín konečnej splatnosti úveru je jasne daný dňom 20.03.2021 s tým, že dobu trvania zmluvy s poukazom na nepredvídateľné správanie žalovaného nevie odhadnúť. Tento žalobcom navodený stav, vytvára pre neho priestor, kedy by po splatení všetkých splátok mohol nakoniec spotrebiteľovi oznámiť, že eviduje voči nemu ešte nejaké záväzky. Spotrebiteľ nemá istotu (môže len predvídať) či a za akých podmienok teda zmluvný vzťah skončí.

11) Na základe uvedených záverov, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne, keď dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu chýbajúceho jasného a určitého údaju o dobe trvania zmluvy v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Absencia tohto údaju postačovala na to, aby súd prvej inštancie mohol poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

12) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, a preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jeho nečinnosť v odvolacom konaní mu súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).